ΕΤΟΣ ΣΤ'. ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1889 ΑΡ. 242.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ . . . . . σελλίνια 8.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . » . 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
Editor S. HOURMOUZIOS.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΟΣ»
ὁδὸς Blondel ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΟ ΚΑΚΟΝ ΠΡΟΧΩΡΕΙ. ΤΙΣ ΠΤΑΙΕΙ;

(συνέχεια).

Τίς πταίει λοιπὸν εἰς τὸ νὰ χωλαίνῃ ἀφ' ἑνὸς ἡ παιδεία καὶ ἀντὶ μορφώσεως, παραμόρφωσιν νὰ προξενῇ εἰς τὰς ἁπαλὰς τῶν ἀγροτικῶν παιδῶν ψυχὰς καὶ ἐξαγρίωσις καὶ ἐξαγρείωσις, ὀκνηρία καὶ κακοήθεια νὰ ἐξαπλῶται ἐπί τε τῶν πατέρων καὶ τῶν υἱῶν, καὶ εἰς τὴν ἔλλειψιν ἀφ' ἑτέρου πηδαλιουχήσεως τῶν κοινῶν καὶ σωτηρίου ἐπιβλέψεως ἐπὶ πάντων ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων; Τὸ πρῶτον εἶνε συνέπεια τοῦ δευτέρου, τούτου δὲ αἴτιον εἶνε μόνοι οἱ πολῖται, οἱ καλῶς δυνάμενοι νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη πηγάζει ἐκ τῆς ἐλλείψεως καταλλήλου διευθύνσεως καὶ ἐκ τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν πάντων εἰς τὴν τύχην των, ἢ, ὅπερ χειρότερον, εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ τυχόντος, καὶ ὅμως ἀδιαφοροῦντες.

Ἐὰν εἴχομεν Κυβέρνησιν πατρικήν, δημόφυλον καὶ ὁμόδοξον, τότε μόνον ἐδικαιούμεθα νὰ ἐπιρρίψωμεν εἰς αὐτὴν ἅπασαν τὴν εὐθύνην τῆς τοιαύτης ὀλεθρίας καταστάσεως. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησίς μας σήμερον εἶνε κυβέρνησις πολιτικὴ καὶ οὐδὲν πλέον, ἀνόητοι δὲ θὰ ἐχαρακτηριζόμεθα ἐὰν παρεχωροῦμεν πρὸς αὐτὴν τὸ δικαίωμα νὰ ἦνε καὶ κυβέρνησις κοινωτικὴ καὶ ν' ἀναμιγνύηται εἰς τὰ κοινωνικὰ καὶ ἐθνικά μας πράγματα, τοῦθ' ὅπερ βεβαίως παντὰς δυσαρεστεῖ καὶ μετ' ἀγανακτήσεως θὰ ἐβλέπομεν. Εἰς ἐκείνην λοιπὸν δὲν ἀφινομεν τὸ δικαίωμα ν' ἀναμιχθῇ, ἡμεῖς δὲν ἔχομεν τὴν θέλησιν να ἀναμιχθῶμεν καὶ οὕτω μένομεν μὲ τὸ δικαίωμα καὶ μὲ τὴν ὄρεξιν καὶ μὲ τὰς ἀφορμάς, ἃς καθ' ἑκάστην λαμβάνομεν, νὰ παραπονώμεθα κατα τῆς ἀθλίας καταστάσεώς μας.

Δὲν ὑπάρχει νομίζομεν ὑπὸ τὸν Ἥλιον χώρα εὑρισκομένη εἰς οἵαν ἡμεῖς πολιτικῶς τε καὶ ἐθνικῶς κατάστασιν καὶ δεομένη πλειοτέρας ἐκ μέρους τῶν κατοίκων της μεριμνης, ἐνεργείας καὶ ἐπιβλέψεως ἐπὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων καὶ εὑρισκομένη εἰς οἵαν ἡμεῖς θέσιν. Ἐὰν ἦνε πλέον πολιτισμένη ἢ ἡμεῖς, ἔχει τὴν δημοκρατικὴν ἀρχήν της, ὡς ἀρχὴν τῆς κοινότητος, προνοοῦσαν καὶ ἐργαζομένην περὶ παντὸς κοινοτικοῦ. Ἐὰν ἦνε πλέον ἢ ἡμεῖς βάρβαρος, ἔχει τὴν ἀριστοκρατικὴν ἀρχήν της, ἥτις διευθύνει καὶ εἰς ἣν πάντες ὑπακούουσιν. Παρ' ἡμῖν ὅμως, ὡς εἴπομεν, οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἄλλο ὑφίσταται. Τίς πταίει λοιπόν;

Οἱ χωρικοί μας ἐκλήθησαν πολλάκις ὑφ' ἡμῶν καὶ εἶνε πράγματι λαὸς εὐάγωγος καὶ ἥπιος, δηλαδὴ λαὸς δυνάμενος εὐκόλως νὰ διοικηθῇ καλῶς. Εἰς ποῖον λοιπὸν ἄλλον ἀφίνομεν τὸ μέγα τοῦτο δικαίωμα νὰ τὸν διοικῇ ὡς θέλει καὶ ποῖος ἄλλος δικαιοῦται νὰ τον διοικῇ ὡς πρέπει; Διατὶ ἀφίνομεν τὸν λαὸν νὰ χωρίζηται ἀφ' ἡμῶν διὰ τῶν ἐνεργειῶν ἄλλων καὶ νὰ θεωρῇ ἐκείνους ὡς ἀρχηγούς του εἰς ὅλα; Ποῦ λοιπὸν ἡ ἐθνικὴ αἴσθησις καὶ ἡ ἐθνικὴ ἑνότης;

Ὦ! Τῇ ἀληθείᾳ σκολιὰν καὶ διεστραμμένην ὁδὸν ἐτράπημεν ἡμεῖς οἱ πολῖται, ἡμεῖς οἱ φυσικοὶ τοῦ λαοῦ ὁδηγοὶ, ἡμεῖς οἱ πνευματικοὶ καὶ θρησκευτικοὶ τοῦ λαοῦ ἄρχοντες, ἐγκαταλιπόντες τοῦτον ὡς πρόβατα ἄνευ ποιμένος, εἰς τὴν μάνδραν τῶν ὁποίων εἰσεχώρησαν οἱ λύκοι, καὶ ἔπειτα παραπονούμεθα ἐναντίαν αὐτῶν τῶν προβάτων ὅτι ἀφῆκαν νὰ γείνωσι βορὰ τῶν λύκων. Διατὶ λοιπὸν παραπονούμεθα ἐναντίον τῶν χωρικῶν, τοῦ εὐαγώγου τούτου λαοῦ, ὡς τὸν ἀποκαλοῦμεν, ἐὰν εὐκόλως ἄγεται καὶ φέρεται ὑπ' ἐκείνων οἵτινες ἔχουσι συμφέρον νὰ πράξωσι τοῦτο; Πότε, προλαβόντες, ἐποδηγετήσαμεν ἡμεῖς αὐτὸν καὶ πότε, προνοήσαντες τὴν συμφοράν του, συνεβουλεύσαμεν αὐτόν; Ποίους συμβούλους ἔχει; ποίας ἐθνικότητος εἶνε οἱ διδάσκαλοί του καὶ παίου θρησκεύματος; Ἡμεῖς, οἵτινες ἄλλοτε ἐκραυγάσαμεν ἐναντίον τοῦ διορισμοῦ ἐπόπτου τῆς παιδείας, ξένου προσώπου, ἀλλοφύλου καὶ ἀλλογλώσσου, φοβηθέντες μήπως δὲν θὰ ἐπιτρέπῃ τὴν χρῆσιν βιβλίων ἐθνικῶν καὶ θρησκευτικῶν, ἢ θὰ ἐπιβάλλῃ βιβλία ἀνάρμοστα ἡμῖν θρησκευτικῶς ἢ ἐθνικῶς, ἐφροντίσαμέν ποτε νὰ ἐξετάσωμεν ποίας ποιότητος εἶνε οἱ διδάσκαλοι τῶν χωρίων, ἂν ἦνε Ἕλληνες καὶ χριστιανοί, ἂν δηλ. ἑλληνοπρεπῶς καὶ χριστιανικῶς διαπαιδαγωγῶσι τὸν λαόν; Συνεδέσαμέν ποτε τὸν λαὸν μεθ' ἡμῶν, μεταχειρισθέντες ὡς κρίκον τοὺς διδασκάλους; Οὐδέποτε. Τίς πταίει λοιπόν;

(ἀκολουθεῖ).

ΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

(συνέχεια)

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπὸ τῆς Ἀγγλ. κατοχῆς εἰσπραχθεῖσαν ποσότητα, ἔπρεπεν ἀκόμη ν' ἀφαιρεθῇ ἡ διαφορὰ ἡ προερχομένη ἐκ τῆς τῶν προϊόντων ὑπερεκτιμήσεως ὑπὸ τῶν συμβουλίων Ἰδαρὲ γινομένης, ὅπερ δὰ δὲν παραδέχεται ἡ Κυβέρνησις, ἀλλ' ἀρκεταὶ ἀποδείξεις καθιεροῦσιν αὐτό· θὰ περιορισθῶμεν ν' ἀναφέρωμεν τὰς σπουδαιοτέρας τῶν ὑπερεκτιμήσεων αἵτινες ἐγένοντο κατὰ τὸ ἔτος 1886—87. Τῷ ὄντι, μετὰ τοῦ φόρου τὴν πληρωμὴν, κατὰ τοῦ Ἰδαρὲ τὴν ἐκτίμησιν, ἀσήμαντόν τι ποσὸν ἀπέμεινεν εἰς τοῦ οἴνου τοὺς παραγωγούς.

Ἡ τῆς 15 Μαΐου ἔκθεσις φέρει ἡμᾶς νὰ κάμωμεν τὴν παρατήρησιν εἰς τῶν ἐμμέσων φόρων τὸν κατάλογον καὶ τοῦ τελωνείου, ὅτι ὑπάρχει ὑπερβάλλον λιρ. 30,559 εἰς ὅσα εἰσεπράττοντο ὑπὸ τῆς προκατόχου διοικήσεως· ὤφειλεν ὅμως νὰ σημειώσῃ διὰ τὴν Ὀθωμανικὴν διοίκησιν λιρ. 2,800 περίπου κατ' ἔτος· ἡ διαφορὰ αὕτη προέρχεται ἐκ τῆς διαφορᾶς τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου τοῦ μονοπωλείου τοῦ καπνοῦ. Τῷ ὄντι τὸ μονοπώλειον τοῦτο δὲν ὑπῆρχε κατὰ τὸ 1873 καὶ δὲν εἶχε τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ἐντελῆ τὸ 1874, εἰς τρόπον ὥςε ἡ διαφορά, κατὰ τὸν λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, ἔπρεπε νὰ ἦνε μόνον λίρ. 27,752.

Ἡ ἔκθεσις τῆς 28 Μαΐου ἀριθ. 163 πραγματεύεται τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγήν. Γενικῶς πως λέγομεν ἐνταῦθα ὅτι παρ' ἡμῖν ὅταν ἡ εἰσαγωγὴ ὑπερβαίνῃ τὴν ἐξαγωγήν, δῆλον ἅτι ὁ τόπος δυσμοιρεῖ. Ἡ Νῆσος ἔχει μόνην πηγὴν τὴν πώλησιν τῶν προϊόντων αὐτῆς, ὅταν γίνωνται. Τὸ ἐξαγόμενον ἀποτελεῖ τὸ ἐνεργητικόν, καὶ τὸ εἰσαγόμενον, τὸ παθητικόν. Ἆρα ἐὰν τὸ παθητικὸν ἐξακολουθῇ ὑπερβαῖνον τὸ ἐνεργητικόν, ἡ θέσις αὕτη παρατεινομένη θὰ ἐπιφέρῃ λίαν μεγάλα ἄτοπα.

Ἡ Κυβέρνησις παραδέχεται ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ ὑπερβαίνει τὴν ἐξαγωγὴν ἐκ λιρ. 54,000 λέγει ὅμως ὅτι πρέπει νὰ ἐκπέσῃ τὸ διὰ τὸν ςρατὸν εἰσαχθὲν λίρ. 25,000, τὴν ἀναληθῆ δήλωσιν τῶν ἐμπόρων, οἵτινες ὑποτιμῶσι τὰς πραγματείας αὐτῶν κατὰ τὴν ἐξαγωγήν, τὴν εἰσαγωγὴν πραγμάτων ἥτις πληρώνεται διὰ χρήματος οὐχὶ ἐντοπίου, ἐξ ὧν ἡ Κυβέρνησις συμπεραίνει τὸ μεταξὺ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἰσοζύγιον. Θὰ συμμορφωθῶμεν πρὸς τὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπιθυμίαν, παραδεχόμενοι τὸ διὰ τὸν ςρατὸν κατ' ἔτος εἰσαχθὲν ὅτι φθάνει τὰς λίρ. 25,000, ὅτι ἀκόμη λίρ. 9,000 εἶνε πραγματεῖαι μὴ χρησιμεύουσαι εἰς τοὺς Κυπρίους ἀλλ' ἀποκρούομεν τὸν ἰσχυρισμὸν τῆς Κυβερνήσεως ὅτι οἱ Κύπριοι ἔμποροι ὑποτιμῶσι τὰς πραγματείας αὐτῶν εἰς τὸ Τελωνεῖον. Ἂν ἡ Κυβέρνησις ἐγνώριζε τὴν ἀξίαν εἰς ἣν πωλοῦνται ἐν τῷ ἐξωτερικῷ αἱ πραγματεῖαι αὗται, εὐκολώτατα θὰ μετέβαλλεν ἰδέαν.

Ἡ Κυβέρνησις λέγει ὅτι ὑπάρχει τῷ ὄντι εἰσαγωγὴ λίρ. 59,000 μὴ θίγουσα τὸ τῶν Κυπρίων βαλάντιον, καὶ καθιεροῖ τὸ ἰσοζύγιον εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς. Ἐιμένομεν φρονοῦντες ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ ὑπερβάλλει τὴν ἐξαγωγὴν λίρ. 50,000 διότι καὶ μὲ τὴν παραδοχὴν τοῦ ὡς ἄνω ἰσοζυγίου, ὑπάρχει ἡ ποσότης λίρ. 54,000 ἀνεγνωρισμένη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ποσότης εἰς ἣν δέον νὰ προστεθεῖσι λίρ. 53,000, αἵτινες κατ' ἔτος ἐξέρχονται ἀπὸ τὴν Κύπρον πρὸς πληρωμὴν τοῦ Ὀθωμανικοῦ φόρου.

Ἔκθεσις τῆς 10 Ἰουνίου 1889.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Κύπρου οὐδόλως δυσκολεύεται ν' ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἡ θέσις τῆς Νήσου περιῆλθεν εἰς σημεῖον δυσάρεστον, ὡς καὶ τὰ ἐπίσημα μέλη τῆς ἰδίας Κυβερνήσεως συμφώνως βεβαιοῦσιν ὅτι ἡ θέσις τῆς Κύπρου εἶνε ὅσον ἐζωγραφήσαμεν αὐτὴν εἰς τὸ ὑπόμνημά μας δυσηχῆς, ἀλλ' ἡ Κυβέρν. ἀποδίδει τὴν κρίσιμον οἰκονομικὴν ταύτην δυσχέρειαν εἰς αἴτια συνήθη ἐν Κύπρῳ. Ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ παρατηρήσωμεν εὐσεβάστως ὅτι τὰ δυσηχῆ ἔτη, ἅτινα διήλθομεν ὑτὸ τὴν Ὀθωμανικὴν διοίκησιν καὶ ἰδίᾳ τὰ ἔτη 1869 καὶ 1871 ἀδύνατον νὰ παραβληθῶσιν, ὡς κάμνει ὁ Ἁρμοστής, πρὸς τὸ ἔτος 1887· καὶ ἂν τούτοις τότε ἡ νῆσος δὲν ἔφθασεν εἰς τόσον κρίσιμον ὅσον τὴν σήμερον θέσιν· καθόσον τὸ μετρητὸν νόμισμα δὲν εἶχεν ἀφανισθῇ, ὡς ἠφανίσθη τόρα, καὶ ἐὰν τὸ ἐπακολουθοῦν ἔτος ἦτο καλόν, ἤρκει νὰ ἐπουλώσῃ τὰς πληγὰς τοῦ προηγουμένου. Κατ' ἀνάγκην ἄρα ὀφείλομεν νὰ ζητήσωμεν τὰ αἴτια τῆς σημερινῆς καταστάσεως εἰς ἄλλα παρὰ τὰ συνήθη, εἰς αἴτια νέα. Τῷ ὄντι δὲ θέλομεν εὕρει αὐτά, 1ον εἰς τὸ ὅτι αἱ ἀγροτικαὶ ἐργασίαι κατέστησαν ἀπὸ τῆς Ἀγγλ. κατοχῆς πολὺ δαπανηραί· 2ον εἰς τὴν ἔκπτωσιν τῶν προϊόντων· 3ον εἰς τὸ ὅτι ἡ πηγὴ τοῦ πλούτου κινδυνεύει νὰ χαθῇ, ὅπερ εἶνε συνέπεια τῶν δύο πρώτων· 4ον εἰς τὴν βαρεῖαν φορολογίαν κατ' ἀναλογίαν τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, καὶ δον εἰς τὴν αὐστηρότητα μεθ' ἧς ἡ Κυβέρν. ἐπιμένει εἰσπράττουσα τοὺς φόρους μ' ὅλην τὴν κρίσιμον θέσιν εἰς ἣν ἡ Νῆσος εὑρίσκεται, καὶ τοῦτο ἐναντίον τοῦ συμβαίνοντος παρὰ Τούρκοις, οἵτινες καθ' ὅλα τὰ δυσηχῆ ἔτη δὲν ἐβιάζον ποτε τὴν εἴσπραξιν.

Εἴπομεν ὅτι θεωροῦμεν τὸν φόρον ὡς βαρὺ φορτίον διὰ τὸν τόπον, ὁ δὲ κεντρικὸς ταμίας ἐνίσχυται λέγων ὅτι ὑπὸ τ' ὄνομα φόρου, ἐξέρχεται ἤδη τῆς Νήσου ποσότης πολὺ κατωτέρα ἐκείνης, ἥτις κατ' ἔτος ἐξέλλετο ἐκ Κύπρου εἰς Κ)πολιν, ὡς περίσσευμα τῶν ἐσόδων ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν διοίκησιν. Παρατηροῦμεν ὅτι ὑπὸ τοὺς Τούρκους συνέβαινεν ὥστε οὐδεμία ποσότης ἐξήρχετο τῆς Νήσου ἐπί τινα ἔτη, καὶ ὅτι ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψει διάστημα ὅλων ἐτῶν ἀπὸ τὸ 1868 ἕως 1877 τῆς Τουρκικῆς διοικήσεως, ποτὲ ποσότης ἀνωτέρα τῶν λιρ. 50,000 δὲν ἐξήρχετο διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς Κ)πολιν ὡς περίσσευμα. Δέον νὰ ἐκπίπτηται πάντοτε ποσότης τις διὰ τὰς κατ' ἔτος καθυστερήσεις εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἤδη ἐξερχομένη ποσότης κατὰ μέσον ὅρον, ἀνεξαρτήτως τῶν ἐπιχορηγήσεων τοῦ Κοινοβουλίου, εἶνε ἀνωτέρα ἐκείνης, τὴν ὁποίαν οἱ Τοῦρκοι ἀπέστελλον εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους. Ἡ ἰδία Κυβέρνησις ὑπολογίζει ὅτι λίρ. 50,169 κατὰ μέσον ὅρον ἐξέρχονται κατ' ἔτος τῆς Νήσου ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦ φόρου.

Ἄλλη ἀναγκαία παρατήρησις, ἣν δὲν πρέπει νὰ λησμονήσῃ τις, εἶνε ὅτι ὅλον τὸ χρηματικόν, ὅπερ ἐχρησίμευε πρὸς διοίκησιν τῆς Κύπρου, ἐδαπανᾶτο κατ' ἀνάγκην εἰς τὸν τόπον, ἐνῷ τὴν σήμερον λιρ. 20,000 περίπου ἐξ ὅσων λαμβάνουσιν οἱ Ἄγγλοι ὑπάλληλοι, τοῖς μένουσι πάντοτε, ἐκπτωσις προερχομένη ἐκ τῆς δαπάνης αὐτῶν. Ἡ ποσότης αὕτη δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποτελοῦσα μέρος τῶν κεφαλαίων τῆς Νήσου, διότι δὲν δαπανᾶται ἐν αὐτῷ. Ἀνεξαρτήτως τῆς ποσότητος αὐτῆς, δέον ἐπίσης νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ἐκ τῆς Κύπρου ἐξερχομένη ποσότης τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἡ ἄλλη διοικητικὴ δαπάνη, τοῦ νὰ προμηθεύωνται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τὰ χρήσιμα αὐτοῖς καὶ τῇ Κυβερνήσει.

Ἀλλ' ἰσχυρίζονται ὅτι λιρ. 50,000 περίπου εἰσέρχονται εἰς τὸν τόπον ἐξ αἰτίας τοῦ στρατοῦ, τὸ χρηματικὸν ὅπερ ὁ στρατὸς ἐξοδεύει ἐν Κύπρῳ πρὸς ἀγορὰν ἐντοπίων προϊόντων, μεταφορὰν, κλπ. κλπ. Τὸ χρῆμα τοῦτο δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ κατ' ἔτος τὰς λίρ. 12,000, εἰς τρόπον ὥστε καὶ αὐτῆς τῆς τελευταίας ποσότητος λαμβανομένης ὑπ' ὄψει, μένει ἐξαγωγὴ χρηματικοῦ λίρ. 20,000 κατ' ἔτος πλέον τῆς εἰσαγωγῆς, καὶ τοῦτο ἀνεξαρτήτως τοῦ λογαριασμοῦ, ὃν ἐκάμαμεν διὰ τὸν φόρον.

Ἡ τοῦ Ἁρμοστοῦ ἔκθεσις πραγματεύεται ἐπίσης τὸ ζήτημα τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ φόρου, καὶ καταλήγει εἰς τὸ ὅτι ὑπάρχει πιθανότης νὰ ῥθάσῃ τις εἰς μικροτέραν ποσότητα πληρωτέαν πρὸς τὴν Πύλην, ἀλλ' ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου δὲν ἐλπίζει τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου, λίαν ἀμφιβάλλει· ἐν τούτοις ἀδιστάκτως προβαίνει ὁ ἴδιος λέγων ὅτι ἂν γείνωσιν αὐτηραὶ οἰκονομίαι εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Νήσου, εὐλόγως δύναταί τις νὰ ἐλπίσῃ ἐν τῷ μέλλοντι ἐλάττωσιν τῆς φορολογίας. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ ἡμᾶς φρονοῦμεν ὅτι διὰ τῆς τοῦ φόρου μετατροπῆς, μετὰ οἰκονομίας γενῶς ἀναγκαίας εἰς τὰς διοικητικὰς δαπάνας χωρὶς βλάβης τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, θὰ ῥθάσῃ τις εἰς ἐλάσσονα φορολογίαν ἀνάλογον πρὸς ἐκείνην, ἣν δύναται νὰ ὑποφέρῃ ἡ οἰκονομικὴ τῆς Νήσου θέσις.

Ἡ Νῆσος Κύπρος κατελήφθη ὅπως χρησιμεύσῃ εἰς ὑψηλὰς πολιτικὰς βλέψεις ἀφορώσας τὸ Ἀγγλ. ἔθνος· ἐξάγεται ὅτι ἔργον δικαιοσύνης εἶνε ὅτι ἡ Ἀγγλία ὀφείλει νὰ ἐξακολουθῇ παρέχουσα τὰ ἀναγκαῖα ἐρόδια διὰ τοῦ φόρου τὴν πληρωμὴν, ἀσχέτως πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν, ἣν ἡ μετατροπὴ τοῦ φόρου ἠδύνατο νὰ φέρῃ, διότι ἐὰν ὑπάρχῃ τις δυναμένης δικαίῳ τῷ λόγῳ νὰ ἐπωφεληθῇ ἐξ αὐτῆς, δὲν εἶνε παρὰ ἡ Κύπρος, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ πληρωτέοι παρ' αὐτῆς φόροι ἠδύναντο κάλλιστα νὰ ἐλαττωθῶσι κατὰ πολὺ περισσότερον, παρ' ὅσον τὸ ὑπόμνημά μας διαλαμβάνει.

(ἀκολουθεῖ)

Ἐκ τῆς Κυανῆς περὶ Κύπρου βίβλου ἀποσπῶμεν τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν τῆς Α. Ἐξ. τοῦ Μ. Ἁρμοστοῦ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον σχετικῶς πρὸς τὴν ἵδρυσιν Γεωργικῆς Τραπέζης.

№ 3.

Ὁ Σὶρ Ε. Βούλουερ εἰς τὸν Λόρδον Νάτσφορδ.

Ληφθὲν τῇ 12ῃ Νοεμβρ. 1888).

Κύριέ μου,

Σχετικῶς πρὸς τὸ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος τηλεγράφημα τῆς 31ης Ἰουλίου, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐκθέσω ὅτι ὁ κ. Γούσιος, διευθυντὴς τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κλάδου τῆς Ἀγγλο-Αἰγυπτιακῆς Τραπέζης, ἀφίκετο εἰς τὴν νῆσον ταύτην περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου, καὶ εἶδον αὐτὸν τὴν 29ην τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ὡμίλησεν εἰς ἐμὲ ἐπί τινος περὶ ἱδρύσεως γεωργικῆς ἐν Κύπρῳ τραπέζης σχεδίου. Ἐνόησα ἐξ αὐτοῦ ὅτι εὑρίσκετο ἐσχάτως ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἐκεῖ διαμονήν του συνεσκέφθη μετὰ τοῦ προέδρου τῶν διευθυντῶν τῆς Ἀγγλο-Αἰγυπτιακῆς Τραπέζης, ὁ ὁποῖος καθυπέβαλεν αὐτῷ ὅτι ὤφειλε νὰ ἔλθῃ καὶ ἀνακοινώσῃ τοῦτο εἰς τὴν Κυβέρνησιν ταύτην.

2. Μετά τινας εἰσαγωγικὰς παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ὠφελειῶν, ἃς ἡ νῆσος ἤθελεν ἐξαγάγει ἐκ τῆς ἱδρύσεως Τραπέζης, ὅπόθεν αἱ γεωργικαὶ τάξεις θὰ ἐπορίζοντο εἴτε δάνεια ἢ προσκαίρους προκαταβολὰς χρημάτων ἐπὶ μετρίῳ τόκῳ, ἐρθάσαμεν εἰς τὸ σημεῖον περὶ τοῦ πῶς ἠδύνατο τοιαύτη τράπεζα νὰ ἱδρυθῇ.

3. Ἤκουσα τοῦ κ. Γουσίου λέγοντος ὅτι αἱ ἐν Κύπρῳ Τράπεζαι εἶναι μᾶλλον διατεθειμέναι νὰ συνάγωσι τὰ ἐν τῇ νήσῳ χρήματά των ἢ νὰ τὰ δανείζωσιν ἐνταῦθα. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν Ἀγγλο-Αἰγυπτιακὴν Τράπεζαν δὲν ἐπιθυμεῖ, εἶπε, νὰ ἔχῃ τὰ χρήματά της κεκλεισμένα, καὶ ἐφαίνετο νομίζων ὅτι ἐὰν ἀπάπειρα συστάσεως γεωργικῆς τραπέζης ἐγίνετο ἐνταῦθα, ὤφειλε νὰ γείνῃ τοῦτο διὰ δανείου λαμβανομένου, πιθανῶς, ἐν Λονδίνῳ, διὰ τὸν εἰδικὸν τοῦτον σκοπόν. Ἐνόησα αὐτὸν θεωροῦντα ἀπίθανον ὅτι αἱ ἐνταῦθα Τράπεζαι ἤθελον προκαταβάλει τὰ χρήματα, ἀλλ' ὅτι ἠδύναντο νὰ εὑρεθῶσι τῇ βοηθείᾳ τῶν Τραπεζῶν. Ἐφρόνει ὅμως ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ εὑρεθῇ δάνειον χρημάτων ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ ἄνευ τινὸς ἀσφαλείας χορηγουμένης ὑπὸ τῆς Κυπριακῆς Κυβερνήσεως καὶ εἶπεν ὅτι ἡ πρόσφατος ἐν Κύπρῳ λαϊκὴ κίνησις διαδηλοῦσα τὴν ἀπορίαν τῆς νήσου, ἤθελεν αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν καταστήσει, ἢ ἤθελεν εἶσθαι ἀρκετὴ νὰ καταστήσῃ πᾶσαν τοιαύτην ἀπόπειραν ἀνεπιτυχῆ ἄνευ Κυβερνητικῆς ἐγγυήσεως.

4. Ὑπέδειξε δύο μεθόδους διὰ τῶν ὁποίων ἐπιχείρησις τοιαύτη θὰ ἐτελεσφόρει· ἡ μὲν μία μέθοδος, ὑπ' αὐτῆς τῆς Κυπριακῆς Κυβερνήσεως, δανειζομένης χρήματα ἐν τῇ ἀγορᾷ λ. χ. 200,000 λίρας, πρὸς 4 0/0 ἢ περισσότερον πιθανῶς πρὸς 5 0/0 καὶ δανειζούσης αὐτὰ εἰς τὸν λαὸν πρὸς 8 0/0 ἡ δὲ ἄλλη, ὑπὸ Τραπέζης ἀνεξαρτήτου ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει αὐτῆς ἐπὶ 20 ἢ 40 ἔτη.

Ὡς ἐγγύησιν ὑπέδειξε τὸ προϊὸν τοῦ ἀκριβικοῦ φόρου.

5. Ἐκ τῶν δύο εἰρημένων μεθόδων πολὺ ὀλίγα εἶπε περὶ τῆς πρώτης, διευθύνας τὰς παρατηρήσεις του πρὸ πάντων περὶ τῆς τελευταίας.

6. Ἡ καθ' ὅλου ἔννοια τοῦ σχεδίου του περιλαμβάνεται ἐν προχείρῳ ὑπομνήματι, ὅπερ ἀρῆκέ μοι, καὶ ἐν ἐπιστολῇ καὶ δευτέρῳ ὑπομνήματι, ἅτινα μετὰ ταῦτα ἔλαβον παρ' αὐτοῦ. Ἀντίγραφα τούτων ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐγκλίσω ἐν τῇ παρούσῃ.

7. Διέταξα ὅπως τὰ ἔγγραφα ταῦτα σταλῶσι πρὸς τὸν Γενικὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον κατὰ πρῶτον, ἵνα ἐπιφέρῃ ἐπ' αὐτῶν οἵας ἤθελε νὰ κάμῃ παρατηρήσεις· κατόπιν ἔδωκα ὁδηγίας νὰ σταλῶσιν εἷς τινας τῶν διοικητῶν τῶν διαμερισμάτων, τοὺς ἔχοντας μακρὰν πεῖραν ἐν τῇ νήσῳ καὶ γνῶσιν τῶν περιστάσεων τοῦ τόπου, καί τῶν ἀναγκῶν τοῦ λαοῦ. Ὁ Κύριος Θώρυβος, διοικητὴς Πάφου, πρὸς τὸν ὁποῖον τὰ ἔγγραφα ἐστάλησαν μετὰ τὴν παρὰ τοῦ Γενικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐπιστροφήν των, ἐπέστειλέ μοι τὸ ὑπόμνημά του, καὶ ἐπειδὴ ὁ χρόνος παρέρχεται, ἀπεφάσισα νὰ διαβιβάσω ἄνευ περαιτέρω ἀναβολῆς, ἀντίγραφα τῶν ἐγγράφων ὅσα μέχρι τοῦδε μοι ἐστάλησαν, περιέχοντα τὰς ἐκθέσεις τοῦ Γενικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, καὶ τοῦ διοικητοῦ τοῦ διαμερίσματος Πάφου, πρὸς γνῶσιν τῆς ὑμετέρας Ἐξοχότητος.

8. Τὰ ἔγγραφα θέλουσι τεθῇ ὑπ' ἐμοῦ ἐνώπιον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν εἰς Λευκωσίαν ἐπιστροφήν μου, καὶ ἅμα αἱ τοῦ Συμβουλίου ἰδέαι ἐκφρασθῶσι, θέλω διαβιβάσω αὐτὰς πρὸς τὴν ὑμετέραν Ἐξοχότητα μεθ' οἱωνδήποτε ἄλλων χρησίμων ἐνθέσεων.

9. Ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ σύγκαιρα νὰ εἴπω ὅτι ἐγὼ αὐτὸς φρονῶ ὅτι Γεωργικὴ Τράπεζα ἢ παρόμοιόν τι, τὸ ὁποῖον ἤθελε παρασχεῖ εὐκολίαν καὶ ἀφορμὴν εἰς τὰς γεωργικὰς τάξεις εἶναι λίαν ἀναγκαῖον ἐν Κύπρῳ καὶ ὅτι ἡ ἐπιθυμία τοῦ λαοῦ πρὸς σύστασιν Τραπέζης πολλάκις ἤδη ἐξεφράσθη. Ὡς πρὸς τὸ ἰδιαίτερον σχέδιον τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Γουσίου προταθέν, ἐπέχω φυσικῷ τῷ λόγῳ νὰ εἴπω τι ἐπὶ τοῦ παρόντος, πρὶν ἢ τὸ ζήτημα τοῦτο συζητηθῇ ἐν τῷ Ἐκτελεστικῷ Συμβουλίῳ. Ἔχω, τὴν τιμήν, κλ.

(ὑπογρ.) Ε. Βούλουερ.

Ἁρμοστής.

Πρὸς τὸν Ἐντιμότατον Λόρδον Νάτσφορδ Ὑπουργὸν τῶν ἀποικιῶν, κλ. κλ. κλ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἡ σύστασις ἀστυνομικῶν σταθμῶν εἰς τὰ ἑξῆς χωρία.

Ἐπαρχία Πάφου.

Γιαλιὰ, Χρυσοχοῦ, Ἀρόθες, Φοίτι, Πάνω Παναγιὰ, Χούλου, Ἀμαργέτη, Κελοκέδαρα, Ἅγιος Γεώργιος, Σουσκίου Ἀχέλια, Κτῆμα.

Ἐπαρχία Λεμησσοῦ.

Φοινὶ, Πελέντρια, Ἅγιος Νικόλαος, Κοιλάνι, Μαλλιὰ, Δορὸς, Φασούλλα, Πραστιὸν, Μουτταϊάκα, Καλαβασὸς, Ἐπισκοπὴ, Αὐδήμου, Πισσοῦρι, Ἀνώγυρα, Λεμησσός.

Ἐπαρχία Λάρνακος.

Ὀρὰ, Λεύκαρα, Κοφίνου, Μαζωτὸς, Κλαυδιὰ, Ποτυδᾶ, Λάρναξ, Τρουλλὶ Πύλα.

Ἐπαρχία Ἀμμοχούστου.

Βατυλὴ, Κούκλια, Αὐγόρου, Μαραθόβουνος, Λευκόνικον, Τρίκωμον, Ἀχανθοῦ,

Ἅγιος Θεόδωρος, Λιονάριστος, Ριζοκάρπασον, Ἀμμόχουστον.

Ἐπαρχία Λευκωσίας.

Κυθραία, Γερολακος, Δένια, Δευτερά, Πέρα, Ληθροδόντα, Δάλι, Ἀθηαῖνος, Φαρμακᾶς, Ἀσκᾶς, Περιστερώνα, Μόρφου, Λευκωσία, Εὐρύχου, Λεύκα, Πύργος, Ἅγιος Θεόδωρος.

Ἐπαρχία Κερυνείας.

Δυόρυγος, Μύρτου, Λάπιθος, Κοντεμένο, Κάτω Δίκωμον, Ἅγιος Ἐπίκτητος, Ἅγιος Ἀμβρόσιος.

* * *

Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τὴν 30 Αὐγούστου ἀπῆλθεν ἐξ Ἀλεξανδρείας εἰς Κάϊρον, προσκληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκεῖσε Κυπρίων ἔνθα ἔμενε μέχρι τῆς 5 Σεπτεμβρίου. Τὴν 25 Αὐγούστου ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ ναῷ Εὐαγγελιστρίας κατὰ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν τῆς συζύγου τοῦ κ. Λ. Μυριανθοπούλου. Ἡ Α. Μακαριότης ἀφικνεῖται εἰς Κύπρον τὴν προσεχῆ Τετάρτην 13 ἱσταμένου.

* * *

Ἀγγέλλομεν τὴν εὐοίωνον μνήστευσιν τοῦ καλοῦ νέου καὶ συμπολίτου μας κ. Γεωργ. Θ. Ρωσσίδου μετὰ τῆς εὖ ἠγμένης δεσποσύνης Θεοδώρας Ζ. Πιερίδου ἐκ Λάρνακος.

* * *

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν παρεστάθη ὑπὸ τῶν νέων ὡς ἠγγείλαμεν τὸ δρᾶμα «Ἡ Χίος δούλη» ἀλλ' ὁμολογοῦμεν [illegible] οἱ ἀθρόως συρρεύσαντες ἀκροαταὶ, ἤλ[illegible]ν ἐπιτυχίαν ἴσην τοὐλάχιστον πρὸς ἐκείνην δι' ἧς ἐστέφθησαν αἱ προλαβοῦσαι τελευταῖαι παραστάσεις ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων, ἠδικήθησαν δ' οὕτω οἱ νεαροὶ ἠθοποιοί μας διότι ἡ παράστασις ἐμμέτρων δραμάτων καὶ δὴ καὶ πολυπλόκων ἀπαιτεῖ ἠθοποιοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος τοιούτους καὶ καλῶς προγυμνασμένους. Ἐν τούτοις τὴν ἐκ τῆς παραστάσεως ἀποτυχίαν ἐμετρίαζον λίαν αἱ ἁβραὶ τῶν δεσποσυνῶν χεῖρες, ἀνακρούσασαι ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου διάφορα ἐκλεκτὰ τεμάχια, ἀποσπάσαντα πολλάκις τὰ χειροκροτήματα τῶν ἀκροατῶν. Εἰσεπράχθη τὸ ποσὸν 7 1)2 λιρῶν ἀγγλικῶν. Ἐντὸς δὲ τῆς ἑβδομάδος θέλει δοθῇ ἡ τελευταία παράστασις τὸ δρᾶμα «ὁ Ἀπαίσιος Τάφος» ἐλπίζεται δὲ ὅτι τὸ κοινὸν θέλει ἱκανοποιηθῇ καθ' ὅσον αἱ προγυμνάσεις ἐπιμελῶς γίγνονται ἀπὸ τώρα.

* * *

Ἐν τῷ χωρίῳ Λόφου τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ηὐτοκτόνησε νεάνις τις, ἀπαγχονισθεῖσα διὰ σχοινίου ἀπὸ τῆς δοκοῦ τῆς οἰκίας της. Ὁ ἔρως ὡς λέγεται ἦτο τὸ αἴτιον τὸ ὠθῆσαν τὴν δυστυχῆ νεάνιδα εἰς τὸ ἀπονενοημένον τοῦτο κίνημα. Τοῦτο μᾶς ἔλειπεν ὡς δεῖγμα τῆς ἀφομοιώσεώς μας πρὸς ἄλλα ἐξηυγενισμένα ἔθνη, ὁ αὐτοχειριασμὸς καὶ δὴ καὶ παρὰ ταῖς γυναιξίν.

* * *

Ὑπὸ τοῦ καλοῦ νέου κ. Γ. Μ. Κωνσταντινίδου, ἑνὸς τῶν διδασκάλων τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου Λάρνακος, ἐξεδόθη λίαν εὔληπτος καὶ εὐμέθοδος «Γραμματικὴ τῆς νέας Ἑλληνικῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρίστων Γραμματικῶν». Συνιστῶμεν τὴν Γραμματικὴν ταύτην ὡς λίαν κατάλληλον διὰ τὰ δημοτικὰ μάλιστα σχολεῖα τῆς νήσου, διὰ τὸ εὐμέθοδον, τὸ σαφὲς τῆς γλώσσης καὶ τὴν συντομίαν τῶν κανόνων της.

* * *

Εἴδομεν τέλος πάντων ἀποστελλόμενον εἰς Λευκωσίαν τὸν τρελλὸν ἐκεῖνον ὀθωμανὸν, ὅστις περιεφέρετο ὁλόγυμνος ἐν τῇ πόλει μας, ὅπως περιορισθῇ μετὰ τῶν λοιπῶν ὁμοίων του ἐν τῷ φρενοκομείῳ.

* * *

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν γονέων ὅτι οἱ μαθηταὶ ὅλων ἐν γένει τῶν σχολείων τῆς πόλεως δέον νὰ ἐφοδιασθῶσι δι' εἰσιτηρίου οὐχὶ ἀργότερον τῆς 20 τρέχοντος μηνός. Τὰ εἰσιτήρια ὡς εἴπομεν δίδονται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ κ. Ν. Δ. Ὑψαρίδου, ἀπέναντι τῆς οἰκίας τοῦ κ. Γ. Δ. Κακαθύμη, καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 12 μέχρι τῆς 2 μ. μ. καὶ κατὰ τὰς Κυριακάς.

Ἐκ τῆς Ἐφορίας

Κύριε συντάκτα τῆς Σάλπιγγος.

Παρακαλοῦμεν νὰ συστήσητε διὰ τοῦ φύλλου σας εἰς τοὺς χωρικοὺς νὰ προσέχωσι νὰ μὴ πωλῶσιν οἶνον ἄνευ ἀδείας εἰς μαγειρεῖα καὶ λοιπὰ τοιαῦτα καταστήματα, διότι, ἐπειδὴ τοῦτο ζημιοῖ ἡμᾶς τοὺς ἔχοντας ἄδειαν καὶ πληρόνοντας ἀδρά, θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ τοὺς ἐπιτηρῶμεν καὶ νὰ τοὺς καταγγείλωμεν.

Λεμησσῷ. Τρεῖς ἐκ τῆς ἀγορᾶς.

ΛΑΡΝΑΞ.

Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ γραφείου τῶν ταχυδρομείων προσελήφθη ὁ ἐκ Λευκωσίας κ. Ἀγαθ. Λ. Χρηστοφίδης. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑπεβλήθησαν εἰς ἐξετάσεις τέσσαρες νέοι τῆς Λάρνακος ἀλλ' ἀντὶ τούτων διωρίσθη ὁ ῥηθεὶς, ὡς ἔχων ὑπηρεσίας εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Εὐχόμεθα ν' ἀνταμείβωνται διὰ θέσεων ἀλλὰ καὶ διὰ μισθῶν ἐπαρκῶν ἅπαντες οἱ ἱκανοὶ νέοι ὅσοι ὑπηρέτησαν ἢ ὑπηρετοῦν πιστῶς καὶ τιμίως τὴν Κυβέρνησιν.

—Διὰ τοῦ Αὐστριακοῦ τῆς Τετάρτης ἀφίκετο ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ὁ ἅγιος Κυριακοπόλεως Κ. Δανιὴλ Ἰωαννίδης καταλύσας ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ καλοῦ συμπολίτου μας κ. Ξενοφῶντος Ἀντωνιάδου. Προτίθεται νὰ μείνῃ ἐνταῦθα ἐπί τινας ἡμέρας ἡ Σεβασμιότης του.

Φίλε Συντάκτα τῆς ἐφημ. «Σάλπιγγος».

Σᾶς εἰδοποιοῦμεν ὅτι σήμερον ἦλθε εἰς τὸ χωρίον μας ἕνας κάποιος μεμούρης Ἑρμένης καὶ μετὰ μεγίστης ταχύτητος ἐκαταμέτρησε τοὺς χοίρους· ἠρώτησε συνάμα καὶ τὸν Μουκτάρην ἐὰν ἐφυτεύαμεν καπνὸν, καὶ ἐὰν γίνεται φυτεία τοῦ εἴδους τούτου εἰς τὸ χωρίον καὶ τοῦ εἶπεν ὁ Μουκτάρης γίνεται καπνὸς ἀλλὰ δὲν ἔχομεν διαταγὴν νὰ φυτεύωμεν. Λοιπὸν πάτα τὴν βούλλαν εἰς τοῦτο το χαρτὶ τοῦ λέγει. Ὁ Μουκτάρης χωρὶς νὰ ἐρωτήσῃ κανένα εὐθὺς καὶ τὴν ἐπάτησε· τὴν αὐτὴν ὥραν εὐθὺς καὶ ἔφυγεν, ἐνῷ ἦτο νὺξ, καὶ εἶπε βιάζομαι νὰ φθάσω εἰς πολλὰ χωρία νὰ κάμω τοῦτο, διότι περιμένει ὁ διοικητὴς ἀνυπομόνως διὰ νὰ τοῦ πάρωμεν κάτω τὰς σφραγίδας, καὶ τὴν καταμέτρησιν τῶν χοίρων, ἀκολούθως ἡμεῖς ἠκούσαμεν τοῦτο, ὑποψιάσθημεν ὅτι θὰ γείνῃ πάλιν τίποτε μὲ τούταις ταῖς βούλλες μας, καὶ γράφομεν κοντά σας τὴν ὑπόθεσιν νὰ τὰ ἐξετάσετε.

Νὰ εἰπῆτε διὰ τῆς ἐφημ. εἰς τὸν ἐπίτροπον καὶ Μουκτάρην μας (διότι εἶναι ὁ ἴδιος), δουλιὲς τοῦ νοῦ του νὰ μὴ κάμνῃ ἐὰν δὲν μᾶς ἐρωτᾷ καὶ ἡμᾶς· καὶ διότι ἔχει ἕως τώρα δύο χρόνους ὅπου μᾶς περιπέζει νὰ μᾶς τελειώσῃ ἐκεῖνο τὸ Σχολεῖον μας, νὰ βάλῃ χέρι νὰ μᾶς τὸ τελειώσῃ πλέον, καὶ τὸ χρειαζόμεθα.

Χωρίον Χαντριὰ 1889 Αὐγούστου 27.

Οἱ ἐγχώριοι.

«ΠΡΟΟΔΟΣ»

Σύγραμμα περιοδικὸν μετὰ εἰκόνων δὶς τοῦ μηνὸς ἐκδιδόμενον ἐν Βιέννῃ μετὰ μηνιαίου παραρτήματος τῆς ἐφημεριδος τῶν νεωτερισμῶν, μουσικῶν τεμαχίων κ. λ. Ἐτησία συνδρομὴ φρ. χρ. 30.

Περιεχόμενα τοῦ 15 τεύχους τῆς 1)13 Αὐγούστου 1889.

Ὁ Γάμος τῆς πριγκηπίσσης τῆς Οὐαλλίας Λουΐζης μετὰ τοῦ Καρόλου Φάϊφε (μετὰ εἰκόνος).—Ἡ ταφὴ παρ' Ἕλλησιν (συνέχεια καὶ τέλος).—Ἀποφθέγματα καὶ γνῶμαι.—Τὶς ὁ κύριος τῆς περιουσίας.—Εἰς Κόρην ῥεμβάζουσαν (μετὰ εἰκόνος).—Τὰ ἄτιμα ἑκατομμύρια (συνέχεια).—Ἡ ἅλωσις τῆς Βαβυλῶνος ὑπὸ Κύρου (μετὰ εἰκόνος).—Ὑγιεινή.—Διάφορα.—Ἔρως καὶ ψυχὴ (μετὰ εἰκόνος).

Ἐν δὲ τῷ παραρτήματι: Ἡ ἐφημερὶς τῶν νεωτερισμῶν.—Μουσικὸν τεμάχιον τοῦ Ν. Ε. Λαμπιλὲτ «Ἀχ! ἄφες με νὰ γείνω εὐτυχής!» καὶ ὡραία εἰκὼν «Ὁ τελευταῖος ὀβολός».

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:-o§o-:—

ΚΡΗΤΙΚΑ

Παθήματα προξένων.

Οἱ πρόξενοι τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ἀπῆλθον προχθὲς ἐκ Χανίων εἰς τὸ χωρίον Γαλατᾶ, ἐπ' ἐλάχιστον ἀπέχον τοῦ φρουρίου, ὅπως ἴδωσι τὰς γενομένας ἐν αὐτῷ καταστροφάς. Συνωδεύοντο δὲ ὑπὸ τῶν συζύγων αὐτῶν, τοῦ πλοιάρχου τοῦ ὁρμοῦντος ἐν Σούδᾳ ἀγγλικοῦ πολεμικοῦ μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, καὶ τοῦ γραμματέως του ἀγγλικοῦ προξενείου. Ἔσχον δὲ μεθ' ἑαυτῶν καὶ φρουρὰν τεσσάρων ἱππέων. Ἐν Γαλατᾷ ὁ φρουρὸς στρατιώτης, ἐδέχθη αὐτοὺς μετὰ πολλῆς βαρβαρότητος καὶ δὲν ἐπέτρεπεν αὐτοῖς τὴν εἴσοδον εἰς τὸ χωρίον, καίτοι εἶχε μάθει τίνες ἦσαν, ἐπείσθη δὲ μόλις νὰ ἀφήσῃ αὐτοῖς ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον, ἀφοῦ ἀπέτεινεν αὐτοῖς ὕβριν αἰσχράν. Ἀλλ' ὅμως δὲν ἐτελείωσαν τὰ βάσανα αὐτῶν. Ἄλλος ἀγροῖκος καὶ φανατικὸς στρατιώτης ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας ὕβρισεν αὐτοὺς σκληρῶς, μὴ ἐπιτρέπων αὐτοῖς νὰ προχωρήσωσι καὶ ἐσκόπευσε μάλιστα κατὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ πλοιάρχου.

Τέλος πάντων οἱ κ. πρόξενοι κατώρθωσαν νὰ περιέλθωσι τὸ κατεστραμμένον χωρίον καὶ εἶδον μετὰ φρίκης τοὺς τάφους τῶν χριστιανῶν ἀνεωγμένους καὶ βεβηλωμένους, ἀποθήκας ἀκαθαρσιῶν δὲ τοὺς ναοὺς, τῶν ὁποίων τὰ ἱερὰ σκεύη πάντα ἐσύλησαν, κατέστρεψαν δὲ τὰς εἰκόνας, τὰ εὐαγγέλια καὶ τὰ ἄλλα ἱερὰ βιβλία.

Οἱ πρόξενοι ἐπιστρέψαντες εἰς τὴν πόλιν ἀνεκοίνωσαν εἰς τὸν γενικὸν διοικητὴν Σακὴρ πασσᾶν τὰ παθήματα αὐτῶν καὶ τὰς γενομένας καταστροφὰς, ἐποιήσαντο δὲ παραστάσεις ἐντόνους, ἕνεκα τῶν ὁποίων ὁ Σακὴρ, ἐκφράσας τὴν ἀγανάκτησιν αὐτοῦ, ὑπεσχέθη νὰ μεταβῇ εἰς Γαλατᾶν καὶ νὰ τιμωρήσῃ τοὺς ἐνόχους αὐστηρῶς.

Ἀξιοσημείωτον πρὸς τοῖς ἄλλοις εἶνε, ὅτι εἷς τοῦρκος στρατιώτης ἔπτυεν ἐνώπιον τῶν προξένων κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων.

Κατὰ τὸν «Ἀνατολικὸν Μηνύτορα» αἱ διὰ τοῦ τελευταίου ταχυδρομείου ἐλθοῦσαι εἰδήσεις εἰσὶ καθησυχαστικαί. Ἡ ἡσυχία ἐπεκράτει ἐν τῇ νήσῳ καὶ αἱ ἐργατικαὶ τάξεις ἀνελάμβανον τὰς ἐργασίας αὐτῶν. Δυστυχῶς ὅμως κακουργήματά τινα συνέβαινον εἰσέτι ἐν τοῖς προαστείοις παρὰ πάντα τὰ ληφθέντα μέτρα. Ἡ Α. Ε. ὁ Σακὴρ πασ-

σᾶς παρεσκευάζετο νὰ καταλάβῃ τὰ Σφακία διὰ στρατοῦ ἵνα παρακωλύσῃ τὰς συναθροίσεις τῶν δυσηρεστημένων. Ἐπὶ τούτῳ ἀπῆλθε ὁ ἴδιος μέχρι τοῦ Ἀνωχωρίου ἀκολουθούμενος ὑπὸ πολυαρίθμου ἐπιτελείου. Συλληφθέντες παραπεμφθήσονται ἐνώπιον τοῦ στρατοδικείου οἱ κακούργοι, καθ' ὧν ἐποίησαν παραστάσεις οἱ πρόξενοι Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας.

Προσωρινὸς διοικητὴς Ἡρακλείου ἀντὶ τοῦ ἀποθανόντος Ἀγκιὰχ πασσᾶ διωρίσθη ὁ συνταγματάρχης Ρεοὺφ βέης.

Διὰ τοῦ χθὲς ἐκ Κρήτης καταπλεύσαντος ἀτμοπλοίου «Σογιουτλοὺ» τῆς Μαχσουσὲ ὑπὸ τοῦ ἐκτάκτου διοικητοῦ Κρήτης Σακὴρ πασσᾶ ἀπεστάλησαν εἰς πρωτεύουσαν ὑπὸ συνοδίαν οἱ Κρῆτες Μανώλης Βάρκης (;) καὶ Μανώλης Τζαπίκης (;)

Καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν νῆσον πρὸ ἡμερῶν ἐπικρατεῖ τάξις, ἰδίως εἰς τὰς πόλεις καὶ πέριξ αὐτῶν, ὀφειλομένη εἰς τὰ αὐστηρὰ μέτρα ἅτινα ἔλαβεν ὁ Σακὴρ πασσᾶς.

Ἔξωθεν τῆς πόλεως Χανίων στρατοπεδεύει ἤδη στρατὸς περὶ τὰς 10,000 ἐκτελῶν καθ' ἡμέραν γυμνάσια. Ἐκ τῶν στρατιωτῶν τούτων καθημερινῶς ἀποστέλλονται ἀποσπάσματα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς νήσου πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως.

Ἡ συγκοινωνία ἀποκατέστη τέλεον, ἤρξατο δὲ καὶ ἡ μεταφορὰ τροφῶν ἐν τοῖς ἀπωτέροις ἔτι χωρίοις. Αἱ ἀγοραὶ καὶ τῶν τριῶν πόλεων ἐπανέλαβον τὰς ἐργασίας των τακτικῶς.

Ὁ εἰσελθὼν στρατὸς εἰς Σέλινον καὶ Ἀποκόρωνα ἐγένετο ἄνευ ἀπευκταίου δεκτὸς, ὁ δὲ ὁπλαρχηγὸς Κροκίδης μεθ' ὅλων τῶν προὐχόντων ὑπεδέχθη ἔξωθεν τῆς πόλεως αὐτόν. Ἤδη ὁ Σακὴρ πασᾶς προτίθεται νὰ προβῇ καὶ εἰς τὸ ἑξῆς μέτρον. Θὰ ἐπιβάλῃ εἰς πάντας τοὺς ἔχοντας ἐν ταῖς οἰκίαις των σκεύη καὶ ἄλλα ἀντικείμενα νὰ τὰ παραδώσωσιν.

Ξένα πολεμικὰ πλοῖα ὁρμοῦσιν ἐν Σούδᾳ μὲν ἓν ρωσσικὸν καὶ ἓν ἀγγλικὸν, ἐν Ἡρακλείῳ δὲ ἓν ἀγγλικόν.

Ὁ στρατηγὸς Δζεβὰτ πασᾶς μετὰ τριῶν τουρκικῶν ταγμάτων μετέβη διὰ Στόλου εἰς Βάμον καὶ Ἀποκόρωνα, ὅπου οἱ χριστιανοὶ καλῶς ἐδέχθησαν τὸν στρατόν. Ὁ Ἰβραὶμ πασᾶς δὲ, ὅστις μετὰ ἰσχυρὰς δυνάμεως εἶχεν ἐξέλθει πρό τινων ἡμερῶν εἰς Σέλινον καὶ Κίσσαμον, ἐγκαταστήσας αὐτόθι ἰσχυρὰς φρουρὰς, ἐπανέκαμψεν εἰς Χανία μετὰ πέντε ταγμάτων. Μετά τινας ἡμέρας δ' ὁ Ἰβραὴμ πασσᾶς μεταβαίνει πρὸς ἐγκατάστασιν στρατιωτικῶν φρουρῶν καὶ εἰς Ρέθυμνον.

Κ)πολις 9.—Ὁ Σουλτάνος ἔδωκε διαταγὴν εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ συνέλθῃ ὅπως ἐξετάσῃ τὰ μέτρα τὰ κατάλληλα εἰς ἀποπεράτωσιν τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ ταραχῶν. Οἱ ὑπουργοὶ διετάχθησαν νὰ ἐργασθῶσιν ὅπως ἱκανοποιήσωσι τὰ δίκαια αἰτήματα τοῦ λαοῦ χωρὶς νὰ παραχωρήσωσιν ἰδιαίτερα προνόμια εἰς οἱανδήποτε τάξιν.

Ἀθῆναι 10.—Αἱ ἡμιεπίσημοι ἐφημερίδες ἐνταῦθα βεβαιοῦσιν ὅτι ὁ Σουλτάνος προσεχώρησεν εἰς τὰ αἰτήματα τῶν Κρητῶν.

Λονδῖνον 10.—Οἱ Διευθυνταὶ ἠρνήθησαν νὰ ποιήσωσιν περαιτέρω παραχωρήσεις. Ἐπειδὴ αἱ χθεσιναὶ διαπραγματεύσεις ἔμειναν ἄνευ ἀποτελέσματος, ἡ ἀπεργία ἐξακολουθεῖ.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

Ο ΕΜΜΑΝΗΣ ΣΟΦΟΣ ΚΑΙ Ο ΤΩΝ ΝΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ.

Πρό τινων ἐτῶν περιώνυμός τις γλωσσομαθὴς εὑρίσκετο ἐν Λονδίνῳ. Ἐπιθυμῶν δὲ νὰ συνομιλήσῃ ἐν ταῖς σοφαῖς γλώσσαις μετά τινων ἐκ τῶν μάλα φημιζομένων ἄγγλων καθηγητῶν, ἐπέτυχε σύστασιν πρὸς τὸν πρώτιστον ἐν τῷ Ὀξονείῳ πανεπιστημείῳ τοιοῦτον, ὅστις, γνωρίζων τὴν ἡμέραν καὶ τὸ μέσον τῆς ἀφίξεως τοῦ γλωσσομαθοῦς καὶ θέλων νὰ τὸν ἐκπλήξῃ, ἐτοποθέτησεν ἱκανοὺς ἐκ τῶν σπουδαστῶν ἐνδεδυμένους ὡς χωρικοὺς εἰς διαφόρους ἀποστάσεις ἑκατέρωθεν τῆς πρὸς τὴν πόλιν ἀγούσης ὁδοῦ, ὁδηγήσας αὐτοὺς νὰ τῷ ἀπαντήσωσι λατινιστὶ, ἑλληνιστὶ, ἑβραϊστὶ, γερμανιστὶ, γαλλιστὶ, ἢ ἰταλιστὶ, ὁπότε ἤθελε τοὺς ἐρωτήσει, ἢ νά τῳ ἀποτείνωσιν οὗτοι ἐρωτήσεις εἰς ταύτας τὰς γλώσσας, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐκεῖνος δὲν ἤθελε τοῖς ἀπευθύνει τὸν λόγον.

Κατὰ τὴν προσέγγισιν ἀνεγνωρίσθη ὑπό τινος τῶν σπουδαστῶν τούτων, ὅστις τὸν ἠρώτησε γαλλιστὶ ὁποία ὥρα ἦν. Τὸν ἀπήντησεν· ἐφάνη ὅμως λίαν ἐκπεπληγμένος ἀκούσας χωρικὸν νὰ ὁμιλῇ ξένην γλῶσσαν· ἐνόμισε δὲ ὅτι πιθανὸν νὰ ἦν ἄτομον ἀνωτέρας τινὸς τάξεως, περιπεσὸν εἰς κακοδαιμονίαν. Ἐξηκολούθησε τὴν πορείαν του· ἀλλὰ, τῆς περιεργείας του διεγερθείσης, ἠρώτησε τὸν ἑπόμενον χωρικὸν, ὃν πρῶτον συνήντησε, πόσον ἀπεῖχε τῆς Ὀξφόρδης. Κρίνατε περὶ τῆς ἐκπλήξεώς του, ὅτε ἔλαβε λατινιστὶ λαμπρὰν ἀπάντησιν. Ὅσον ἐπλησίαζε πρὸς τὴν πόλιν, τοσοῦτον ὁ θαυμασμός του ηὔξανεν ἐκ τῶν εἰς διαφόρους ἀρχαίας καὶ νεωτέρας γλώσσας ἐρωταποκρίσεών του.

Ἀφιχθεὶς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ καθηγητοῦ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ἤδη ἔσχεν ἱκανὰς ἀποδείξεις περὶ τῶν ἐξόχων γνώσεων τῶν μελῶν τοῦ πανεπιστημίου, ὧν ἡ ἐπιρροὴ ἐξετάθη μέχρις αὐτῶν τῶν χωρικῶν τῆς ὁδοῦ.

—Ἀλλὰ, προσέθηκεν οὗτος, ἔχετέ τινα, ὅστις νὰ ἐννοῇ ἐντελῶς τὴν γλῶσσαν τῶν νευμάτων εἰς τρόπον ὥστε ἀμέσως νὰ καθίσταται νοητός;

—Θέλω σᾶς παρουσιάσει πρός τινα, ἀπήντησεν ὁ καθηγητὴς μετὰ στιγμιαίαν σκέψιν, ἀφοῦ ἐὰν εὐαρεστῆσθε συγγευματίσωμεν.

Ἡ πρόσκλησις ἐγένετο δεκτὴ, ὁ δὲ καθηγητὴς ζητήσας ἄδειαν λεπτῶν τινων ὑπῆγε νὰ συμβουλευθῇ ἕνα τῶν συναδέλφων του περὶ τοῦ πρακτέου.

—Ἂς ἐνδύσωμεν, εἶπεν οὗτος, ὡς σπουδαστὴν τὸν μονόφθαλμον Γεώργιον τὸν μανιώδη καὶ σὲ βεβαιῶ ὅτι θὰ διασκεδάσωμεν ἀρκετὰ καλὰ μὲ τὸν δόκτορα τοῦτον.

—Λαμπρὰ ἰδέα, εἶπεν ὁ ἕτερος.

Ὁ Γεώργιος οὗτος, ὅστις δέον νὰ γίνῃ γνωστὸς, ἦν σκαιός τις, ὅστις εἶχεν ἕνα μόνον ὀφθαλμὸν καὶ ἐξετέλει μικράς τινας ὑπηρεσίας ἐν τῇ σχολῇ.

Μετὰ τὸ γεῦμα ὁ καθηγητὴς ἐζήτησε τὸν Γεώργιον καὶ εἶπεν αὐτῷ ὅτι κύριός τις, ἀκούσας πολλὰ περὶ τῆς φήμης του, ἐπεθύμει νὰ τὸν ἴδῃ καὶ ὅτι ὤφειλε νὰ τὸν ἐνταμώσῃ κατὰ τὴν δεκάτην ὥραν τῆς ἐπιούσης εἰς ὡρισμένον τι μέρος· ἀλλ' ὅτι ὁ κύριος οὗτος ἦν εἰς ἄκρον κωφὸς καὶ συνεπῶς μόνον διὰ νευμάτων ἔμελλε νὰ συνομιλήσῃ μετ' αὐτοῦ.

Πολὺ καλὰ, ἀπήντησεν ὁ Γεώργιος, γαυριῶν διὰ τὴν φήμην ἣν ἐκτήσατο, θέλω εἶσθαι ἐκεῖ.

Ὁ καθηγητὴς λοιπὸν ἐπέστρεψε καὶ ἀνήγγειλεν εἰς τὸν συνδαιτιμόνα του, ὅτι εὗρε τὸν τὴν γλῶσσαν τῶν νευμάτων ἐννοοῦντα καὶ ὅτι ἤθελε τὸν περιμένει εὐχαρίστως κατὰ τὴν δεκάτην ὥραν τῆς ἐπιούσης.

—Εἶνε ἀτύχημα, εἶπεν ὁ κύριος οὗτος, διότι διέταξα τὸ ὄχημά μου νὰ ἔλθῃ εἰς ζήτησίν μου κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν, ἀλλὰ δὲν βλάπτει· ἂς περιμένῃ ὁ ἁμαξηλάτης.

Ὀλίγον τι πρὸ τῆς δεκάτης ὁ γλωσσομαθὴς εὗρε τὸν Γεώργιον κατὰ τὰ συμπεφωνημένα. Ἀμφότεροι οὗτοι ἔμεινα σιωπηλοὶ ἐπί τινας στιγμὰς· ἀκολούθως ὁ κύριος ὕψωσεν ἕνα δάκτυκον. Ὁ Γεώργιος προσέβλεψεν ἀσκαρδαμυκτεὶ πρὸς αὐτὸν καὶ ὕψωσε δύω. Ὁ κύριος ἐμειδίασε καὶ ὕψωσε τρεῖς. Μετὰ τοῦτο ὁ Γεώργιος, λίαν ζωηρῶς ὕψωσε, σταθερῶς ὅμως, τὸν συγκεκλεισμένον αὐτοῦ γρόνθον. Ὁ ξένος τότε ἰδὼν τὸ ὡρολόγιόν του καὶ παρατηρήσας ὅτι ἦτον ἀργὰ, ἔσπευσε πρὸς τὸ ὄχημά του, ὅπερ περιέμενεν αὐτὸν εἰς τὴν θύραν τοῦ καθηγητοῦ, τὸν ὁποῖον ἅμα ἰδὼν εἶπεν ὅτι ὁ φίλος του ὑπερέβη πάσας τὰς προσδοκίας του.

—Περιέμενον ν' ἀρχίσῃ ἐκεῖνος, εἶπεν οὗτος, ἀλλὰ βλέπων ὅτι δὲν ἤρχιζεν, ὕψωσα ἕνα δάκτυλον, ἐμφαίνων ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰμὴ εἷς μόνος Θεὸς· οὕτως ἀμέσως μὲ ἐνόησε καὶ ὕψωσε δύω, καταδεικνύων μοι, ὅτι ὑπάρχουσι δύω, Πατὴρ δηλαδὴ καὶ Υἱὸς· τῷ ἀπήντησα, ὑψόνων τρεῖς, Πατὴρ δηλαδὴ Υἱὸς καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Οὗτος συνέκλεισε τὸν γρόνθον του, ὡς ἂν ἐτόλμα τις νὰ ὑπονοήσῃ ὅτι, καίτοι ὄντες τρεῖς, δὲν εἶνε συνηνωμένοι εἰς ἕν. Παρατηρήσας δὲ ὅτι ἦτον ἀργὰ, ἐξῆλθον καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ ἐκφράσητε εἰς τὸν φίλον σας τὴν μεγάλην μου πρὸς αὐτὸν ὑπόληψιν διὰ τὸ πλεονέκτημά του.

Ὁ γλωσσομαθὴς ἀκολούθως ἀνεχώρησε. Μόλις ὅμως ἐξῆλθεν, ἔφθασεν ὁ Γεώργιος ἐν μανίᾳ κραυγάζων.

—Ποῦ εἶνε ὁ αὐθάδης ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον μοὶ ἐστείλατε διὰ νὰ μὲ ἐμπαίξῃ;

—Τί συμβαίνει, Γεώργιε; εἶπεν ὁ καθηγητής.

—Τί συμβαίνει! ἀπήντησεν ὁ Γεώργιος, ἀκούσατε. Εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον, ἐκάθησε καὶ ἀφοῦ μὲ εἶδε καλῶς κατὰ πρόσωπον, ὕψωσεν ἕνα δάκτυλον, ἐννοῶν ὅτι δὲν ἔχω εἰμὴ ἕνα μόνον ὀφθαλμόν. Τοῦτο δὲν μοὶ ἤρεσε πολὺ· ἀλλ' ἐν τούτοις ὕψωσα δύω, ἐννοῶν ὅτι ἐκεῖνος εἶχε δύω ὀφθαλμούς· μεθ' ὃ μοὶ ἔδειξε τρεῖς δακτύλους, λέγων μοι τρόπον τινά. Μεταξὺ ἡμῶν τῶν δύω τρεῖς μόνον ὀφθαλμοὶ ὑπάρχουν. Τότε ἀμέσως ἐγὼ, χωρὶς νὰ χασω καιρὸν σηκόνω τὸν γρόνθον καὶ, ἂν δὲν διέφευγεν, ἤθελα τὸν τιμωρήσει ἀρκούντως διὰ τὴν αὐθάδειάν του.

Λύσις τοῦ 1ου αἰνίγματος ἡ λέξις Αἴνιγμα. Λύσις τοῦ 1ου προβλήματος: Οἱ ἄνδρες ἦσαν 10 καὶ αἱ γυναῖκες 5. Λύτης ἀμφοτέρων ὁ κ. Νικ. Γ. Μαληκίδης.

—o—

ΑΙΝΙΓΜΑ 2.

Ἡ φήμη τῶν ἀγώνων μου μὲ δάφνας ἐκοσμεῖτο
καὶ τ' ὄνομά μου ὄνομα δόξης καὶ κλέους ἦτο.
Ἀλλ' αἴφνης χεὶρ ἀδύνατος (ἂν ποιητοῦ οὐκ οἶδα)
Ἀντὶ φασγάνου δράξασα μολύβδινον γραφίδα,
τὰ μέλη μου ἀνέτρεψε, κ' ἐγὼ ὡς ἐκ μαγείας
εὑρέθην Ἄραψ γνήσιος ἐντὸς τῆς Ἀραβίας.
Μὴ ἀρκεσθεὶς ὁ δείλαιος εἰς τὴν καταστασίν μου
ἀνέλαβε καὶ δεύτερον τὴν μεταμόρφωσίν μου.
Νεκρὸν τὸν ἕνα πάραυτα ἐκ τῶν ποδῶν μου εἶδα,
κἀγὼ πτηνὸν μὲ πτέρυγας εὑρέθην παρ' ἐλπίδα.
Καὶ τρίτην μεταμόρφωσιν. Ὤ! ὤ! τί ἀσπλαχνία!
Ἀπέκοψε τὴν κάραν μου· ἀλλ' αἴφνης ἀρα μία
Ἐξῆλθε τῶν χειλέων μου· σὺ τόρα τὴν ζωήν μου
νὰ μὲ χαρίσῃς δύνασαι ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

—o—

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 2.

Γυνή τις ἑορτάζουσα 25ην φορὰν τὰ γενέθλιά της καὶ ἐρωτηθεῖσα πόσον ἐτῶν εἶνε ὁ υἱός της, ἀπεκρίθη ἑβδομηκοντούτης. Πόσων ἐτῶν ἦτο ἡ γυνὴ ὅτε ἐγέννησε τὸν ἤδη ἑβδομηκοντούτη υἱόν της;

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία ἄπισσα ἀ. ποιότ. γρ. . .	150—160
» συνήθη » » » . . .	140—145
» δεύτερα » » . . .	100—120
» ξυνισμένα » » . . .	80—90
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ. . . .	70
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σακκος γρ.	112—115
σῖτος τὸ κοιλὸν γρ.	18—20
κριθὴ » »	7—9

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώτας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις μὲ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὅλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ τοὺς λιμένας οἵτινες εἶνε εἰς τὸ δρομολόγιον Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἀναλαμβάνω νὰ ἐκτελῶ δι' ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας, νὰ δέχωμαι ἀμανάτια καὶ ἐπιστολὰς ἐξ ὅσων χωρίων δὲν ὑπάρχει ταχυδρομεῖον, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ παραδώσω καὶ νὰ ἐκτελέσω, ταξειδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ διάφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπιστολὰς δὲ μέσον ταχυδρομείου νὰ στέλλω ἐντεῦθεν καὶ λαμβάνω ἐκεῖθεν, ὅπως παραδώσω εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον των, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελῶ ταῦτα μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται νὰ ζητήσῃ τοιαύτας παρὰ τοῦ κ. Πέτρου χ' Χαραλάμπου ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμησσῷ 1 Ἰουνίου 188

Σταῦρος Ματείδης.